

Cathy Rentzenbrink: 'Het laatste uit liefde' Uitgeverij Kosmos 2016 ISBN 9789021564142. Zie ook: www.kosmosuitgevers.nl (Ongeluk/ Coma/ Intensive care/ Levensende/Familierelaties/ Rouw/ Lotgenoten/ PO)

Soort boek/ziekte/ Stijl:

'Jenny vroeg of ik vond dat mijn ouders zich ook schuldig zouden moeten voelen. Ik was onthutst. 'Nee, natuurlijk niet. Natuurlijk vind ik dat niet. Waarom moet jij dat dan wel?' (pag.208)

Boek van 240 pagina's waarin Cathy Rentzenbrink beschrijft hoe haar broer door een auto geschept wordt en in coma op de intensive care belandt. Duidelijk wordt na verloop van tijd dat hij een kasplantje zal blijven, in vegetatieve toestand. Aanvankelijk willen ze niets liever dan hem in leven houden, maar uiteindelijk, na acht jaar van intensief verzorgen, naast hem zitten, vele verhalen tegen hem vertellen, zien ze in dat ze hem moeten laten gaan: 'het laatste uit liefde'. En dat dat niet makkelijk is, beschrijft Cathy ook in dit boek. Ze schuwt het niet om duidelijk te maken hoe moeilijk ze het heeft met schuldgevoelens, hoe lang rouwen kan duren, dat kennis, lezen en/of contact met lotgenoten daarbij kan helpen en heeft er vele mooie observaties over. Een verhelderend, mooi, eerlijk boek.

Cover tekst: 'In 1990 wordt Cathy's broer Matty aangereden door een auto. Hij is zwaargewond en raakt in coma door dit ongeluk. Cathy en haar ouders zijn verantwoordelijk voor de slopende zorg, en willen maar één ding: dat Matty in leven blijft. Maar zijn coma is uitzichtloos. Na acht jaar nemen ze de aangrijpende beslissing om Matty's leven te beëindigen met euthanasie. Het valt Cathy zwaar met de dood van Matty is het reïne te komen. Toch weet ze de draad van haar leven weer op te pakken, ook dankzij de liefde van haar Nederlandse man.'

Over de schrijfster:

De Engelse Cathy Rentzenbrink werkte als boekverkoper bij Waterstones in Londen en is nu redacteur bij het online magazine 'The Bookseller' en programmamanager bij een Britse liefdadigheidsorganisatie die lezen stimuleert. Ze woont in Londen en heeft na gescheiden te zijn nu een Nederlandse partner en een zoon genoemd naar haar broer Matty. Zie ook: <https://cathyreadsbooks.wordpress.com/> en <https://twitter.com/cathyreadsbooks>

Wat viel op:

Hoeveel Cathy en haar ouders om Matty gaven, hoeveel zorg en liefde ze probeerden te geven, vanaf het moment dat hij in coma op de intensive care lag tot aan zijn dood toe. Hoe ze alles wilde doen om hem zo goed mogelijk uit de coma terug in hun leven te krijgen en zeker niet toe waren aan loslaten. Maar ook iemand laten gaan, kan horen bij heel veel van iemand houden. En dat dat zwaar is, rouwen hard werken is en jaren kan duren, ook dat staat in dit boek beschreven.

Wat Cathy beschrijft aan kleine zorgzame handelingen die zij als gezin uitvoeren en hoe intens zij met elkaar meeleefden.

Hoe belangrijk het is meer te weten van mensen die ook in coma hebben gelegen.

Citaten:

Pag.30: 'Ik heb het leven van uw zoon gered mijnheer Mintern, " " zei de chirurg. 'Maar we weten nog niet of dat ook het juiste was om te doen.'

'Kan hij weer lopen?' vroeg ik.

Hij keek me met vermoeide ogen aan. 'Op dit moment weten we nog niets.'

Pag.49: 'We maakten er allemaal grapjes over maar de ongemakkelijke waarheid was dat dat ze er hetzelfde uitzagen, deze jonge mannen met geschoren, ingezwachtelde hoofden, die daar maar lagen en niets deden. Als hun ogen open waren, zat er geen uitdrukking in, zodat het lastig werd ze uit elkaar te houden. Daarom hingen we Matty's schoolfoto op, de foto die in alle kranten stond, die foto met zijn heerlijke grijns.'

Pag.78: 'Naarmate de tijd verstreek leerde ik leven met onze nieuwe realiteit. Ik dronk enorm veel, maar dat deden zoveel mensen die we kenden en het viel niemand echt op, vooral mezelf niet.'

Pag.101: 'Waarom bleef het steeds slechter gaan? Hoeveel kon ik nog verdragen? Ik voelde me gevangen in een genadeloos verhaal vol verschrikkingen.'

Pag.148: 'Ik spreek graag mijn waardering uit voor de formidabele zorg die "M" heeft gekregen van zijn moeder, vader en zus, en wil graag uiten (...) hoezeer ik de moed en de zorg bewonder waarmee zij hem hebben omringd. Ik denk dat de tijd nu is aangebroken dat de realiteit onder ogen moet worden gezien, en mijn uitspraak is dienovereenkomstig. Verzoek ingewilligd.'

Pag.174: 'Ik zat helemaal vast. Ik voelde me schuldig dat ik er niet overheen kwam, en schuldig dat ik er misschien wél overheen zou komen.'

Pag.201: 'We volden ons allemaal te verantwoordelijk. Te veel alsof we het opgaven. Ik had me een moordenaar gevoeld. (...) Ik las het rapport telkens opnieuw weer door en vond er veel troost in'

Pag.231: 'Ik hoor van veel mensen dat ze dat onuitgesproken familieverbond om te zwijgen goed kennen. Ze geven mijn boek aan een ander, in de hoop dat het hen de moed geeft te leren praten over hun eigen pijn of verdriet.'

Recensies/Extra:

<https://www.theguardian.com/books/2015/jul/05/last-act-love-cathy-rentzenbrink-review-life-affirming-memoir>

<http://www.goodreads.com/book/show/25345142-the-last-act-of-love>

<http://www.telegraph.co.uk/books/what-to-read/last-act-of-love-by-cathy-rentzenbrink/>

<http://www.couturekrant.nl/8-columns/nieuws-a-tv/3866-boek-het-laatste-uit-liefde-door-cathy-rentzenbrink.html> '(...) In dit aangrijpende en scherp geschreven memoir beschrijft Cathy niet alleen hoe donker haar leven was na het verlies van haar geliefde

broer maar ook hoe ze weer een liefdevol en lichter leven heeft opgebouwd, onder andere met de hulp van haar Nederlandse man.

Het laatste uit liefde is een groot succes in Groot-Brittannië en als favoriet uitgekozen door de Engelse boekhandelaren. Er zijn meer dan 100.000 exemplaren van verkocht, en het staat al bijna 20 weken in de Sunday Times-bestsellerlijst.(...)